

Fellinger Károly

ZÁRÓANYA

Egy élet választ el magamtól,
csupán a halál lóg ki,
mint a nyelv, a felálló pénisz,
vagy a dunya alól az ujjak.

JAZZ

Egy napon leszüreteljük
az életünk, a kocsiányt
eltávolítjuk, csak a szőlőszemek
kellenek, az idő, az emlék
megszépíti a múltat,
érdek nélkül
vágjuk le a hiány
kezét,
kibökve szemét,
forró ólmot öntve
fülébe, tönkretéve
a maradék
érzékszerveket.

SZÖG

Részeg utak vezetnek,
válluk rándítva
lépteimre,
a mennyországba a lángot
a pokolból viszi

föl a múlt,
megszépíti az őszbe
temetkezés.
Nézlek.
Fiatalságunk átlátszó
üveggolyó,
benn hagyjuk a
zálogházban,
pedig egy közös
és végzetes
öngyilkosság árán
olcsón
kiválthatnánk.

ÜZENET

A semmiből jött,
s kereste azt, aki a semmibe
távozott,
mialatt ő
előre felkészült
már a visszatérésre,
mi alatt az avar
s a száraz ágak
zajától megriadt
angyal
a szájára tette az ujját.